

แนวทางเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องโมเดล ไทยแลนด์ 4.0

A WAY TO UNDERSTAND THE PEOPLE OF THAILAND MODEL 4.0

ดร. จรัสพงศ์ คลังกรณ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ และการเข้าใจในโมเดล ไทยแลนด์ 4.0 เพื่อศึกษาแนวคิด ประชาชนคนไทยว่าใครอยู่ในยุค ไทยแลนด์ 4.0 เพื่อศึกษาการจัดการ นำเทคโนโลยี และสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น ในยุค ไทยแลนด์ 4.0 เพื่อศึกษาแนวทางเพื่อให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ยุค ไทยแลนด์ 4.0 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์จากเอกสารทางวิชาการ วารสาร บทความ รายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบ อ้างอิง และเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชนโดยทั่วไป องค์กรภาครัฐและเอกชน ได้มาโดยการใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงจากประชากร กลุ่มองค์กร ภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการ โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย

ผลการวิจัยพบว่าอุปสรรคแรกในการผลักดันนโยบาย ไทยแลนด์ 4.0 กลับเป็นเรื่องพื้นฐานอย่าง "คำจำกัดความ" ที่หลายฝ่ายยังเข้าใจไม่ตรงกัน "สิ่งที่หลายคนมักเข้าใจผิด คือคิดว่า

นโยบาย ไทยแลนด์ 4.0 หมายถึงการใช้เทคโนโลยีหรืออุตสาหกรรมใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการพัฒนาประเทศ ทั้งที่จริงๆ มันเป็นแค่พาร์ทเดียวเท่านั้น ไทยแลนด์ 4.0 คือ โมเดลในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมาย "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" ตามแนวคิดของ คสช. ให้เกิดผลออกมาเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่ารัฐควรเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องโมเดล ไทยแลนด์ 4.0” เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

คำสำคัญ: การเข้าใจ , ไทยแลนด์ 4.0

Abstract

This research has a purpose. To study the concept of perception theory. And understanding of the model Thailand 4.0

To study the concept Thai people who

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

live in Thailand 4.0 to study management. The technology and new things that will happen in Thailand 4.0 to study how to prepare people to enter Thailand 4.0.4.0 quality research. By studying in depth interviews. Analysis of academic papers, journals, articles, research reports, and related references is a guideline for analyzing the sample used in public research. Public and private organizations Acquired by using a selective approach from the public and private sectors. The research found that the first obstacle to the policy of Thailand 4.0 is fundamentally. "Definitions" that many parties still do not understand. "What many people often misunderstand is that Thailand 4.0 policy means using new technologies or industries. Thailand 4.0 is a model to drive the country to the goal of "sustainable wealth, sustainable" according to the concept of the NCB to bring forth concrete results.

Researchers have suggested that the state should accelerate public relations to build public understanding on the model of Thailand 4.0. "To achieve the actual development of science. Creativity, innovation, science, technology, and research and development. Then in the technology and industry sectors.

Keywords: Understanding, Thailand 4.0

ความนำ

ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0) คือ โมเดลในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมาย "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" ตามแนวคิดของ คสช. ให้เกิดผลออกมาเป็นรูปธรรม เนื่องจากขณะนี้โลกเปลี่ยนไปแล้ว ประเทศไทยจึงต้องเปลี่ยนตาม เพื่อให้พ้นจากกับดัก 3 อย่าง คือ 1. กับดักรายได้ปานกลาง เพราะเราใช้เครื่องยนต์เศรษฐกิจเดิมมา 50-60 ปีแล้ว ต้องเปลี่ยนมาใช้นวัตกรรมมาเพิ่มรายได้ 2. ความเหลื่อมล้ำ รวยกระจุก-จนกระจาย ต้องหาวิธีกระจายความเจริญออกไปนอกกรุงเทพฯ ซึ่งรัฐบาลก็เริ่มทำแล้ว ด้วยการแบ่งการพัฒนาออกเป็น 18 กลุ่มจังหวัด และ 3. การพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน เพราะเน้นไปที่ด้านเศรษฐกิจ ไม่ได้คำนึงถึงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

Thailand 1.0 – 4.0 คือโมเดลในการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลไทย แต่แตกต่างกันที่กลุ่มการลงทุนหลักของประเทศในขณะนั้น ในแต่ละยุคสมัยรัฐก็จะให้ความสนใจและส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมที่ต่างกัน เริ่มต้นที่ Thailand 1.0 ซึ่งช่วงนั้นรัฐก็จะเน้นการลงทุนทางภาคเกษตรกรรม เช่น ทุเรียน ทุเรียน กา ไข่ ไข่ไก่ ไข่ขาว ส่วนการส่งออกสมัยนั้นยังเป็นที่ได้แก่ไม้สัก ดีบุก โมเดลต่อมา เป็น Thailand 2.0 ที่มุ่งเน้นอุตสาหกรรมเบาแต่หันมาใช้แรงงานจำนวนมากแทน เช่น เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับ และในช่วงปัจจุบันในขณะนี้ก็คือ Thailand 3.0 ซึ่งเป็นยุคของอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก มีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น เน้นเรื่องชิ้นส่วนยานยนต์ แผงวงจรไฟฟ้าที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

และเรื่องของการลงทุน มีการขยับไปลงทุนในต่างประเทศ เนื่องจาก Thailand 3.0 ที่เป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้ เมื่อ 50 ปีก่อน ช่วง พ.ศ.2500-2536 เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ 7-8% ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ.2537 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง 3-4% ต่อปีเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ 'ความเหลื่อมล้ำด้านความร่ำรวย' อีกต่างหาก และสุดท้ายก็เรื่องของ 'ความไม่สมดุลในการพัฒนา' ซึ่งเรื่องพวกนี้แหละครับที่ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจ เร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจกันยกใหญ่ เพื่อให้เราก้าวข้ามจาก Thailand 3.0 ไปสู่ Thailand 4.0 ให้ได้ใน 3-5 ปี ข้างหน้า หัวใจที่ Thailand 4.0 หวังว่าจะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักทั้งหลายที่เคยเจอมาตลอดได้ ซึ่ง Thailand 4.0 นี้เป็นการ 'ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม' นั่นเอง เปลี่ยนจากที่แต่ก่อน ลงมือทำมาก แต่ได้ผลตอบแทนน้อย มาเป็น ลงมือทำน้อย ๆ แต่ได้ผลตอบแทนมหาศาล โดยการเอาความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดัน และนำนวัตกรรมเข้ามาช่วย เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การบริการมากขึ้น Thailand 4.0 นี้จะเป็นการกล่าวถึง New S-Curve หรือก็คือ การพัฒนาเปลี่ยนแปลงใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งก็คล้าย ๆ กับการ Disruptive ที่เข้ามาพัฒนาสินค้าที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และล้มล้างพฤติกรรมแบบเดิม ๆ เหมือนอย่างเช่น फिल्म Kodak ที่เคยรุ่งเรืองอยู่ในสมัยก่อน ใครจะไปคิดว่าสุดท้ายแล้วบริษัทยักษ์ใหญ่รายนี้จะถูกคลื่นลูกใหม่อย่างเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาแทนที่ ต้องล้มหายไป

จากความทรงจำของเด็กรุ่นใหม่ ทำให้ยุคสมัยนี้คนอาจจะไม่รู้จักรักกับ Kodak แต่รู้จักกับกล้องดิจิทัลแบรนด์ต่าง ๆ อย่างอื่นแทน ความยากของ New S-Curve คือการที่จะเคลื่อนย้ายไปสู่เทคโนโลยีใหม่เมื่อไหร่ประการแรกต้องดูว่า จะไปปักหลักกับเทคโนโลยีไหนดี ประการต่อมาคือจะเปลี่ยนแปลงมันไปอย่างไร และสุดท้าย เมื่อไหร่ถึงควรจะปรับตัวไปยังเทคโนโลยีนั้น

การเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาพร้อม Thailand 4.0 วิธีการถือเป็นเรื่องสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ซึ่งสำหรับ Thailand 4.0 แล้ว การเปลี่ยนแปลงย่อมมีให้เห็น และแน่นอนว่ามันต้องเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้วย ซึ่งเมื่อมองภาพว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมอยู่เป็นส่วนใหญ่ การเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้จึงเกิดขึ้น โดยเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบธรรมดา ให้เป็นเกษตรสมัยใหม่ หรือ Smart Farming สิ่งสำคัญคือจะทำอย่างไรให้เกิดความสมดุลในการผลิต ให้ความต้องการซื้อและขายมันพอดีกัน ซึ่งต้องช่วยกันคิดว่าสิ่งที่เหลือสามารถนำไปแปรรูปเปลี่ยนเป็นอะไรที่มีคนต้องการได้บ้าง อีกทั้งผู้ประกอบการเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองเช่นกัน จาก SME ที่ต้องรอคอยการช่วยเหลือจากรัฐอยู่ตลอดเวลา เป็น Smart Enterprises และ Startup หรือบริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง อย่างที่ได้ยินข่าวกันอยู่ในทุกวันนี้ โดยการนำเอานวัตกรรมเข้ามาช่วย เพิ่มจุดแข็งและคุณค่าให้ธุรกิจ รวมไปถึงเมื่อก่อน อาจจะขาดแคลนคุณภาพของแรงงาน มีแต่แรงงานทักษะต่ำ ไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอ ซึ่งก็เป็นอีกสิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยน สร้างพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ ให้แก่แรงงาน และการเปลี่ยนแปลงสุดท้ายคือ การบริการ อาจต้องเปลี่ยนแปลง จากที่

เคยแค่บอกต่อกันไปปากต่อปาก มีคนกดไลก์เยอะ ก็คิดว่าบริการนั้นดีมากแล้ว อาจต้องมีการนำเรื่องของมาตรฐานเข้ามา เพื่อให้กลายเป็น High Value Services ต้องมีการรับรอง มีการตรวจสอบเพื่อให้ความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ เช่น บริการนวด ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพบริการที่มีมากในประเทศไทย อาจต้องมีการตรวจสอบ และผ่านการรับรองเพื่อแลกกับคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

จะเข้าสู่ยุค 4.0 ทั้งที่ SME ต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อม ในขณะที่รัฐบาลกำลังพยายามกันอย่างมากที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปตามกลไกที่เหมาะสมเข้ากับยุคสมัย หน้าที่ของพวกเราทุกคนในฐานะ SME ผู้ประกอบการ หรือประชาชนคนไทย ก็สามารถเตรียมตัวให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ โดยอันดับแรกเลยคือเรื่องของเทคโนโลยีที่ควรใช้ให้เป็น เพราะในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมันยังช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้น ต้องหมั่นดูอยู่เสมอว่ามีอะไรที่ตรงกับเราบ้าง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปได้ไวยิ่งขึ้น เรื่องของการไปเยี่ยมชมงานที่ต่างประเทศก็เช่นกัน เพราะลูกค้าในอนาคตอาจมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก การติดต่อ มารยาท ธรรมเนียมการปฏิบัติจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าบริษัทไม่มีคนพูดภาษาอังกฤษได้ ส่งอีเมลมาก็ไม่สามารถตอบกลับได้ ก็ทำให้เสียโอกาสในการทำธุรกิจไปได้ อย่างน่าเสียดาย และสุดท้ายเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะคนในสมัยนี้ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น หากมีสินค้าที่คุณสมบัติเหมือนกัน ราคาใกล้เคียงกัน สินค้าที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสามารถจับใจลูกค้าได้มากกว่า

ไทยแลนด์ 4.0 นับเป็นโมเดลการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจในยุคนี้ที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมไปด้วยกัน ช่วยกันผลักดันไปพร้อม ๆ กัน สิ่งสำคัญที่สุดในการทำให้โมเดลนี้ประสบความสำเร็จก็คือ ต้องคิดให้มาก คิดให้จบ อ่านให้ขาด ต้องกล้าเปลี่ยนแปลง ไม่กลัวโทษกันเมื่อมีอะไรผิดพลาด เพราะทุกอย่างเปรียบเสมือนการเรียนรู้อะไร ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงก็เหมือนกับ ย่ำอยู่กับที่ ซึ่งด้วยกับโมเดล Thailand 4.0 นี้บวกกับพลังของคนในชาติ ก็สามารถทำการเปลี่ยนแปลงจาก ‘ประเทศกำลังพัฒนา’ ไปสู่ ‘ประเทศพัฒนาแล้ว’ แต่โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม ทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล หรือ soft infrastructure เรื่องกฎระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของธุรกิจ ทั้งนี้ไม่รวมถึงงบประมาณของภาครัฐด้านการวิจัยและพัฒนาที่เพิ่มขึ้นน้อยมาก ขณะที่ภาคเอกชนที่เตรียมพร้อมสำหรับนโยบาย Thailand 4.0 ก็มีเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่เท่านั้น ภาครัฐจึงควรเข้าไปช่วยสนับสนุนบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศตามแนวทางนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ และการเข้าใจโมเดล ไทยแลนด์ 4.0
2. เพื่อศึกษาแนวคิด ประชาชนคนไทยว่าใครอยู่ในยุค ไทยแลนด์ 4.0
3. เพื่อศึกษาการจัดการ การนำเทคโนโลยี และสิ่งใหม่ที่จะเกิดขึ้น ในยุค ไทยแลนด์ 4.0
4. เพื่อศึกษาแนวทางเพื่อให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ยุค ไทยแลนด์ 4.0

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนในประเทศได้เข้าใจ เรื่องโมเดล ไทยแลนด์ 4.0 นี้มากน้อยเพียงใดและสามารถทำให้เกิดเป็นรูปธรรมได้จริงหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษา ค้นคว้าจากตัวบทกฎหมาย ตำราวิชาการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและต่างประเทศ บทความ รายงาน การวิจัย วิทยานิพนธ์ และศึกษาค้นคว้าวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ ต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหลายมาทำการศึกษา วิเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ

ผลการวิจัย

การพัฒนาประเทศไทยได้โมเดล “ประเทศไทย 4.0” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการ บันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรือ งานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ ”ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ 1 การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ 2 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ 3 การ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ 4 การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ 5 การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

ปัจจุบัน ยังไม่มีทฤษฎีหรือกระบวนการที่ใดๆ ที่เป็นแนวทางที่ชัดเจนให้กับการวิจัยทางปัญญาประดิษฐ์ นักวิจัยบางคนก็ไม่เห็นด้วยกับบางเรื่อง ปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบก็ยังมีอยู่มากมาย เช่น ปัญญาประดิษฐ์ควรมีพฤติกรรมคล้ายกับของจริงในธรรมชาติในทางจิตวิทยาหรือประสาทวิทยาหรือไม่ หรือ ชีวิตวิทยาของร่างกายมนุษย์นั้นไม่ได้สัมพันธ์อะไรกับปัญญาประดิษฐ์แบบที่นึกไม่ได้สัมพันธ์ใดๆกับอากาศยานหรือไม่ หรือ พฤติกรรมที่ฉลาดสามารถอธิบายได้ด้วยหลักการที่ง่าย ๆ ธรรมดาๆ เช่นในทางตรรกะได้หรือไม่ หรือ เราจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องแก้ปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องให้ครบ หรือ ความฉลาดสามารถถูกสร้างขึ้นมาโดยใช้สัญลักษณ์ขั้นสูงอย่างคำหรือแนวความคิดได้หรือไม่ และจำเป็นจะต้องมีการประมวลผลสัญลักษณ์ที่ย่อยไปกว่านั้นหรือไม่

สำหรับประเทศไทย ที่ต้องพึ่งพาอุตสาหกรรม การผลิตในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ ต้องตื่นตัวกับการปฏิรูปอุตสาหกรรมครั้งนี้ ที่ผ่าน มาเราจะเห็นว่า รัฐบาลเองพยายามที่จะสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลมากขึ้น รวม

ทั้งขยายเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ส่งเสริม E-Commerce, E-Document และ E-Learning ซึ่งล้วนเป็นการวางรากฐานการพัฒนาสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม การปรับตัวสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 สำหรับคนไทยโดยการปรับเปลี่ยนและนำเอาเทคโนโลยีอัตโนมัติเข้ามาใช้งานนั้น คงต้องเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป และต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของอุตสาหกรรมในบ้านเรา และต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยอีกด้วย

จุดเด่นของ อุตสาหกรรม 4.0 คือ การพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารกับเครื่องจักรและระบบ ในลักษณะ Industrial automation เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคล แต่ยังคงรักษาประสิทธิภาพการผลิตที่สูงในระดับเดียวกับการผลิตแบบคราวละมากๆ อาทิ การผลิตรถยนต์ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีการพิมพ์ 3D การพัฒนาระบบ smart grid การแพทย์สาขา telemedicine เป็นต้น

เทคโนโลยีอัตโนมัติขั้น จึงกลายเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอย่างมากในยุคอุตสาหกรรม 4.0 นี้ สำหรับประเทศไทย ควรจะปรับตัวและนำเทคโนโลยีอัตโนมัติเข้ามาช่วยงานในการผลิตให้มากขึ้น และเหมาะสม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ

ประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้า

เชิง “นวัตกรรม” .เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย 4.0” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ 4.0 จะพัฒนาเรื่องใดบ้าง เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สป้า เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์พร้อมข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี (Smart Farming) โดย

เกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น

2. ควรเร่งออกกฎหมายเกี่ยวกับการขอสิทธิในการในการให้ บริการ เกี่ยวกับการใช้จ่ายแบบไร้เงินสด เพื่อสร้างสังคมไร้เงินสดให้มีความชัดเจนกับผู้ให้บริการในประเทศและผู้ให้บริการต่างประเทศ ในการเข้ามาให้บริการในไทย

3. รัฐควรเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องโมเดล ไทยแลนด์4.0” เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมเป้าหมาย

4. เอกชนควรร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อเร่งปรับโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนา นวัตกรรมของตัวเอง ทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี

5. รัฐบาลควรส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การทำวิจัยแบบนวัตกรรมเพื่อให้เกิดปัญญาประดิษฐ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และนวัตกรรมจะมีราคาถูกลงอีกมากในอนาคต

บรรณานุกรม

พิรงรอง รามสูต. การเรียกวิทยุชุมชนและวิद्यุธุรกิจขนาดเล็กที่เกิดขึ้นใหม่ว่า “วิद्यุรายใหม่” เพื่อแยกกลุ่มออกจาก “วิद्यุรายเดิม” จำนวน 524 สถานี

-----การประชุมสมาชิกวิद्यุชุมชน สหพันธ์วิद्यุชุมชนแห่งชาติ เพื่อติดตามใบอนุญาตประกอบกิจการ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2558

ศิริโชค ประทุมพิทักษ์. ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานีวิद्यุชุมชน สมาชิกสหพันธ์วิद्यุชุมชนแห่งชาติ (สวชช.) จำนวน 21 สถานี เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2557

สารโรจน์ แวมณี. *วิद्यุชุมชนในประเทศไทย จากการปฏิรูปสื่อสู่การกำกับดูแลที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

Ashton, Thomas S. (1948). *The Industrial Revolution (1760-1830)*. Oxford University Press.

Berlanstein, Lenard R., ed. (1992). *The Industrial Revolution and work in nineteenth-century Europe*. London and New York: Routledge.

Clapham, J. H. (1926). *An Economic History of Modern Britain: The Early Railway Age, 1820-1850*. Cambridge University Press.

Clapham, J. H. *The Economic Development of France and Germany. 1815-1914* (1936).

Clark, Gregory (2007). *A Farewell to Alms: A Brief Economic History of the World*. Princeton University Press. ISBN 0-691-12135-4.

Daunton, M. J. (1995). *Progress and Poverty: An Economic and Social History of Britain, 1700-1850*. Oxford University Press.

Dunham, Arthur Louis (1955). *The Industrial Revolution in France, 1815-1848*. New York: Exposition Press.